

Stauning indførte Ordning, der er opretholdt. Det har jo nemlig heller ikke under Ministeriet Stauning været saaledes, at Socialministeriet var det Ministerium, der samlede alle sociale Omraader og Virksomheder under sig. Det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde netop opmærksom paa, at adskillige sociale Sager, der stod i Forbindelse med Kommunernes Administration, ogsaa under den af ham og hans Regering indførte Ordning vedblev at henhøre under Indenrigsministeriet. Jeg skal i saa Henseende blot nævne den meget betydningsfulde sociale Foranstaltning, som Aldersrenteloven og dens Administration er. Ved den nuværende Regerings Tiltrædelse fandt man, at visse Overførelser burde finde Sted fra det ene af de to Ministerier til det andet. Deri skal aldeles ikke ligge nogen Kritik overfor den foregaaende Regering, thi der vil vel altid, navnlig naar der er Tale om en Nyordning, være saadanne Omlægninger at foretage. Efter at disse Omlægninger har fundet Sted, hvorved man fuldt ud har accepteret netop det Princip, som det ærede Medlem ogsaa her i Dag har gjort sig til Talsmand for, nemlig at sociale Foranstaltninger, der nøje er knyttet til Kommunernes Forvaltning af de paagældende Sager, bør henhøre under Indenrigsministeriet, og i endnu højere Grad end under Ministeriet Stauning har taget Hensyn hertil, har det vist sig, at det, der blev tilbage under det sociale Ministerium, efter at der til dette Ministerium af Ministeriet Stauning var overført hele Sundhedsvæsenet, samtlige Sindsygehospitalet og fremdeles en hel Del Sundhedssager fra Justitsministeriet, var af en saadan Art, at dette Ministerium, naar det skulde have et Navn, der betegnede, hvad det hovedsagelig indeholdt, egentlig maatte kaldes et Sundhedsministerium. Der skete altsaa ikke en Nedlæggelse af Socialministeriet, men der skete en Navneforandring, der er begrundet i to Ting: for det første i, at hvis Navnet skulde angive, hvad der var Ministeriets *Hovedindhold*, maatte det blive Sundhedsministeriet, og for det andet i, at hvis man vilde kalde dette Ministerium et socialt Ministerium, vilde man jo tilsløre den Omstændighed, at der i et andet Ministerium, nemlig Indenrigsministeriet, i lige saa høj Grad fandtes sociale Foranstaltninger indenfor Virksomhedsomraadet. Det er altsaa ikke saaledes, at Socialministeriet er nedlagt, men det virkelige Forhold er det, at vi har to sociale Ministerier, nemlig Indenrigsministeriet og Sundhedsministeriet. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at sige, at denne Navneforandring viser en

Tendens. Jeg mener, at den er fuldt forsvarelig, og den er et Sidestykke til, hvad der findes i en Række andre Lande, og der ligger deri aldeles ingen Tendens i Retning af, at vi ønsker de sociale Foranstaltninger tilsidesat, lige saa lidt som der deri skulde ligge — det beder jeg det ærede Medlem være overtydet om — en Kritik af eller en Lyst til at lave om paa, hvad det forrige Ministerium har foretaget sig.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var en Række Punkter, hvor Forholdene endnu ikke var i Orden, og jeg skal gerne give det ærede Medlem Ret i, at der kan være Grund til at overveje dette. Jeg skal i saa Henseende meddele, at jeg har netop i Dag til Hans Majestæt Kongen indstillet, at der foregaaar visse Omlægninger fra det ene af de to Ministerier til det andet. Et enkelt vigtigt Omraade, som det ærede Medlem her fremdrog, nemlig Læringeuddannelsen, vil netop blive overført fra Sundhedsministeriet til Indenrigsministeriet, idet jeg indrømmer, at det ærede Medlem har ganske Ret i, at det naturligt hører hjemme under Indenrigsministeriet.

Jeg tør ikke paastaa, at i den Indstilling, som jeg i Dag har afsendt, er alt det, det ærede Medlem her fremførte — jeg kunde ikke høre det alt sammen og fik det ikke noteret op —, imødekomet, men jeg kan sige, at hvis der fra det ærede Medlems eller fra Finansudvalgets Side maatte blive gjort opmærksom paa, at der i Sagdelingen mellem de to Ministerier er noget, som kunde trænge til at blive rettet, vil man fra de paagældende Ministeriers og min Side selvfølgelig være villig til at tage det op til velvillig Overvejelse.

Pitzner: Jeg forstod den højtærede Statsminister saaledes, at den højtærede Statsminister overfor det af de Konservative under Nr. 96 stillede Underændringsforslag mente, at det var en Omregulering, der gik videre end den Omregulering paa Grund af Kronestigningen, som i det store og hele ligger til Grund for de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeriet. Jeg maa dog overfor den højtærede Statsminister bemærke, at der jo paa andre Paragraffer er Masser af Steder, hvor det er et langt udover Kronestigningen gaaende Beløb, hvormed der er nedskaaret. Men jeg kunde paa den anden Side forstaa den højtærede Minister saaledes, at han ikke mente, at man ved Omlægningen her kunde gaa saa vidt, som vi har foreslaaet. Hvis det skulde ske, at vort Forslag ikke bliver vedtaget,